

[Enggaard.]

det, og indenrigsministeren har jo efter pres-sens meddelelser netop tænkt sig at foreslå, at det oven i købet skal være inden for samme amt — prøve at se på, om ikke disse bestemmelser kunne samles i én lovgivning. Jeg tror, vi alt for mange steder oplever dette, at først har man en lov for det øvrige land og derefter en anden lov med særlig afvigende bestemmelser for København. Det er svært, synes jeg, at forklare, at dette skulle være nødvendigt, og jeg tror i øvrigt også, at det er en københavnsk interesse, at man i så vidt udstrækning, som det overho-vedet er teknisk og praktisk muligt, har tilsvarende bestemmelser som resten af landet.

Med disse ord skal jeg anbefale de fore-lagte lovforslag til en velvillig udvalgsbe-handling, og jeg skal gentage, at jeg fore-slår, at det finder sted i boligudvalget.

Dahlgaard: Vi hilser fra radikal side de to lovforslag velkommen. Det er værdifuldt, at boligministeren får mulighed for i bygnings-reglementer at indføre bestemmelser, som sikrer, at der ved et byggeris planlægning tages hensyn til, at der kan komme til at bo bevægelseshæmmede og orienteringshæm-mede i disse boliger i fremtiden. Det er jo desværre en voksende befolkningsgruppe, det drejer sig om i vort moderne samfund, og det er en befolkningsgruppe, som formentlig er større, end de fleste forestiller sig, allerede i dag.

Vi hilser også velkommen bestemmelser til imødegåelse af partikelforurening fra fy-ringsanlæg og støjforurening fra byggeplad-ser. Vi må jo forudse, at der i den kom-mende tid og i de kommende år i et meget stort antal love på meget vidt forskellige områder efterhånden skal indføres bestem-melser om forholdsregler mod forurening. Der vil målsætning og normer vel ofte kunne defineres forholdsvis klart i lovtæst, men når det drejer sig om midlerne til be-kæmpelse af forureningen, vil man i almin-delighed være afhængig af helt praktiske forhold og de helt praktiske muligheder, og derfor er det naturligt, at den lovgivning, der her er tale om, har karakter af en be-myndigelseslovgivning. Det gælder jo i det hele taget for en meget stor del af bygnings-lovgivningen, at den administreres på grundlag af bemyndigelser.

Derimod vil man nok i almindelighed være bekymret for, at nye bestemmelser, der optages inden for bygningslovgivningen, kan føre til en yderligere bureaukratisering af bygningsadministrationen, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet gerne høre — jeg regner ikke med, at boligministeren kan sige så meget om det i dag — hvordan det går med overvejelserne på grundlag af bygge-rapporten, der kom for et par år siden, om i en række forhold at erstatte systemet med forudgående tilladelser med et system, hvor man bygger på autorisationsordning for bygningshåndværkere, bygmestre, entre-prenører, og hvem der ellers har ansvaret for den praktiske gennemførelse af byggeriet på de enkelte byggepladser. Disse byggefolk har jo i almindelighed et grundigt kendskab til bygningsbestemmelserne, og som sagt synes vi, at der kan være anledning til at høre, nu da vi indfører nye ting, der kan give anledning til administration af tilladel-ser, dispensationer og forbud, hvordan det går med forenklingsbestrebelseerne på disse felter.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling.

Per Dich: Også socialistisk folkeparti hil-ser lovforslagene velkommen, fordi de indeholder forbedringer og nødvendige revisio-ner på en række punkter, men vi mener og-så, at lovforslagene har visse mangler.

Vi finder det tiltalende, at man nu i høj-ere grad vil kunne skride ind over for ejere, der har ejendomme, der er behæftede med sådanne mangler, at de kan udsætte bebo-erne og andre for risiko, men for os er det et spørgsmål, om de bestemmelser, der findes i lovforslaget, er tilstrækkelige, om der ikke er brug for dels skærpede bestemmelser over for husejere, som lader ejendommene for-falde i almindelighed, uden at man kan tale om, at der derved bliver tale om, at de frembyder egentlig fare, dels i øvrigt endnu skarpere midler end dem, der findes i lovfor-slaget over for ejerne, som lader deres ejen-domme komme i den stand, der er tale om. Det har man ment i Sverige, at der er brug for, og dér har man ikke nøjedes med at lade de nødvendige arbejder udføre på eje-rens bekostning, men i de tilfælde, hvor eje-ren enten lader ejendommen forfalde i al-mindelighed eller ikke foretager nødvendige